

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Supreme Court – Tolkning av artikel 22.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1) – Yrkesorganisation för läkare som bildats i form av ett bolag enligt en medlemsstats lagstiftning och som har till syfte att bistå och ersätta medlemmar – Tillhandahållandet av detta bistånd eller denna ersättning är beroende av ett beslut som fattas av bolagets styrelse helt efter eget skön – Ifrågasättande av ett beslut genom vilket bistånd eller ersättning nekats en läkare som praktiserar i den andra medlemsstaten – Exklusiv behörighet för domstolarna i den medlemsstat där bolaget har sitt säte enligt artikel 22.2 i förordningen

Domslut

Artikel 22.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så att en talan såsom den som väckts vid den nationella domstolen, inom ramen för vilken en part hävdar att ett beslut av ett bolags organ har åsidosatt rättigheter som denna part anser sig ha enligt bolagsordningen, inte avser giltigheten av beslut av bolagets organ, i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 283, 24.11.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2008 (begäran om förhandsavgörande av Fővárosi Bíróság – Republiken Ungern) – Brottmål som väckts av György Katz mot István Roland Sós

(Mål C-404/07) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2001/220/RIF — Brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden — Enskilt åtal som väckts i åklagarens ställe — Hörande av brottsoffret såsom vittne)

(2008/C 301/20)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

György Katz och István Roland Sós

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Fővárosi Bíróság – Tolkning av artiklarna 2 och 3 i rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden – Nationell lagstiftning enligt vilken ett brottsoffer som i ett brottmål inträtt i åklagarens ställe inte har rätt att avge vittnesmål

Domslut

Artiklarna 2 och 3 i rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden ska tolkas på så sätt att de inte medför en skyldighet för en nationell domstol att ge brottsoffret möjlighet att höras som vittne i ett förfarande där brottsoffret väckt enskilt åtal i åklagarens ställe, såsom i målet vid den nationella domstolen. Om det inte finns någon sådan möjlighet ska brottsoffret emellertid kunna tillåtas avge en utsaga som kan beaktas som bevisning.

(¹) EUT C 283, 24.11.2007.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 oktober 2008 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Nederländerna) – X B.V. mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-411/07) (¹)

(Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Tullklassificering — Numren 8541, 8542 och 8543 — Optokopplare)

(2008/C 301/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: X B.V.

Svarande: Staatssecretaris van Financiën